

Trosgrundlag

I vedtægterne er trosgrundlaget formuleret således:

§ 2 Formål og grundlag

§ 2.1 Menighedens målsætning er

- At være en levende menighed
- At være en hel menighed
- At være en fuldt funktionsdygtig menighed
- At være en karismatisk menighed
- At være en næstekærlig menighed
- At være en missionerende menighed

Vi lægger derfor vægt på:

- At afholde gudstjenester med god plads til lovsang og forkyndelse
- At der er balance mellem ånd og form, ritual og frihed
- At mødes i mindre fællesskabsgrupper, hvor vi støtter og opmuntrer hinanden
- At alle skal føle sig værdifulde og uundværlige for fællesskabet
- At det skal være sjovt og lærerigt at være barn i vores menighed
- At give evangeliet videre til alle mennesker – gennem ord og konkrete handlinger

§ 2.2 Grundlag

Menigheden bygger på den grundvold, som i Det nye Testamente er:

- a. Jesus Kristus selv (1.Kor.3,11)
- b. Bibelen (apostlenes og profeternes grundvold – Efes.2,20)
- c. Guds kirke (sandhedens søjle og grundvold – 1.Tim.3,15)
- d. Bekendelsen til Jesus Kristus, den levende Guds Søn (Matt.16,16)
- e. Efterlevelsen af Jesu lære (Matt.,7,24)

Vi vedkender os desuden vores evangelisk-lutherske arv samt den apostolske, den nikænske og den athanasianske bekendelse.

Vi er inspireret af den karismatiske fornyelse og tilknyttet Dansk Oase´s menighedsnetværk.

Den apostolske trosbekendelse

Vi tror på Gud Fader, den Almægtige,
himlens og jordens skaber.

Vi tror på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre,
som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria,
pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet,
nedfaret til dødsriget,
på tredje dag opstanden fra de døde,
opfaret til himmels,
siddende ved Gud Faders, den Almægtiges, højre hånd,
hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.
Vi tror på Helligånden, den hellige, almindelige kirke,
de helliges samfund, syndernes forladelse,
kødets opstandelse og det evige liv.

Den nikænske trosbekendelse

Jeg tror på én Gud, den almægtige Fader,
himmelens og jordens,
alt det synliges og usynliges skaber.
Og på én Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Søn,
som er født af Faderen før alle tider,
Gud af Gud, lys af lys, sand Gud af sand Gud,
født, ikke skabt, af samme væsen som Faderen,
ved hvem alt er skabt,
som for os mennesker og for vor frelse steg ned fra himlene
og blev kød ved Helligånden af Jomfru Maria og blev menneske,
som også blev korsfæstet for os under Pontius Pilatus,
blev pint og begravet
og opstod på tredje dagen ifølge skrifterne
og opfor til himmels,
sidder ved Faderens højre hånd
og skal komme igen i herlighed
for at dømme levende og døde,
og der skal ikke være ende på hans rige.
Og på Helligånden, som er Herre, og som levendegør,
som udgår fra Faderen og fra Sønnen,
som tilbedes og æres tillige med Faderen og Sønnen,
som har talt ved profeterne.
Og på én, hellig, almindelig og apostolisk kirke
Jeg bekender én dåb til syndernes forladelse
og forventer de dødes opstandelse
og den kommende verdens liv.

Den athanasianske trosbekendelse

Skrevet mod Arianerne

Enhver som vil frelses, må frem for alt have den almindelige tro. Enhver som ikke bevarer den hel og uforfalsket, vil uden tvivl gå evig fortabt.

Men dette er den almindelige tro, at vi ærer een Gud i en trehed og treheden i en enhed uden at sammenblende personerne eller adskille væsenet. Faderens person er nemlig en for sig, Sønnens en for sig, Helligåndens en for sig. Men Faderens Sønnens og Helligåndens guddom er een, deres herlighed er lige stor, deres majestæt lige evig. Som Faderen er, sådan er Sønnen og sådan er Helligånden. Faderen er uskabt, Sønnen er uskabt, Helligånden er uskabt. Faderen er umålelig, Sønnen er umålelig, Helligånden er umålelig. Faderen er evig, Sønnen er evig, Helligånden er evig. Og dog er der ikke tre, som er evige, men een som er evig, ligesom der ikke er tre, som er uskabte, eller tre, som er umålelige. I lige måde er Faderen almægtig, Sønnen almægtig, og Helligånden almægtig, og dog er der ikke tre som er almægtige, men een som er almægtig. På samme måde er Faderen Gud, Sønnen Gud og Helligånden Gud, og dog er der ikke tre guder, men een Gud. På samme måde er Faderen Herre, Sønnen Herre og Helligånden Herre, og dog er der ikke tre Herrer, men een Herre. For ligesom vi ifølge den kristelige sandhed nødes til at bekende hver enkelt person for sig som Gud og Herre, således forbyder den almindelige tro os at tale om tre Guder eller tre Herrer. Faderen er ikke dannet eller skabt eller født af nogen. Sønnen er af Faderen alene, ikke dannet eller skabt, men født. Helligånden er af Faderen og Sønnen, ikke dannet eller skabt eller født, men udgår fra dem. Der er altså een Fader, ikke tre fædre, een Søn ikke tre Sønner, een Helligånd, ikke tre Helligånder. Og i denne trehed er intet tidligere eller senere, intet større eller mindre, men alle tre personer er indbyrdes lige evige og lige store, således at i alle ting både treheden, som allerede forhen er sagt, bør æres i enheden, og enheden i treheden.

Den, som altså vil frelses, må mene således om treenigheden.

Men det er nødvendigt for den evige frelse, at han også ærligt tror på vor Herre Jesu Kristi menneskevordelse.

Det er altså den rette tro, at vi tror og bekender, at vor Herre Jesus Kristus, Guds Søn, er Gud og menneske, Gud, født af Faderens væsen før tiderne, og menneske, født af moderens væsen i tiden, fuldkommen Gud, fuldkomment menneske, bestående af en fornuftig sjæl og menneskeligt kød, Faderen lig efter sin guddommelige natur, ringere end Faderen efter sin menneskelige. Endskønt han er Gud og menneske, er han dog ikke to, men een Kristus, een, ikke ved den guddommelige naturs forvandling til kød, men ved den menneskelige naturs indoptagelse i Gud, i det hele een, ikke ved væsenets sammenblanding, men ved personens enhed, for ligesom den fornuftige sjæl og kødet er eet menneske, således er Gud og menneske een Kristus, som led for vor frelse, nedfor til helvede, opstod på tredje dag fra de døde, opfor til himlene, sidder ved Gud Faders den almægtiges højre hånd, derfra han skal komme for at dømme levende og døde. Ved hans komme skal alle mennesker opstå med deres legemer, og de skal aflægge regnskab for deres gerninger, og de, som har gjort godt, skal gå ind i det evige liv, men de, som har gjort ondt, til den evige ild.

Dette er den almindelige tro, og hvis nogen ikke tror den ærligt og fast, vil han ikke kunne blive frelst.